

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Oboer/15/2016
Identifikačné číslo spisu:	2309208274
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2309208274.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, o vymoženie 341,94,-Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 23Er/350/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 9CoE/42/2013-42 z 28.11.2013 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- III. Povinný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta uznesením č. k. 23Er/350/2009-13 z 22.03.2012 exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) v spojení s § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Zároveň uviedol, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením. Konštatoval, že exekučným titulom v prejednávanej veci je rozhodcovský rozsudok označený v žiadosti súdneho exekútora. Uviedol, že v danom prípade bola medzi účastníkmi uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, kde oprávnený je dodávateľom a povinný spotrebiteľom. V nej dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany práv pred všeobecným súdom. Predmetnú doložku považoval súd prvého stupňa za neprijateľnú a v dôsledku toho za neplatnú (§ 53 ods. 1 až ods. 5 Občianskeho zákonníka). Nakoľko neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom, preto v danej veci boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie.

2. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 9CoE/42/2013-42 z 28.11.2013 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie s poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), zaoberajúc sa relevantnými odvolacími námietkami

oprávneného. Konštatoval, že rozhodcovská doložka dojednaná za v zmluve uvedených podmienok môže ľahko slúžiť na obchádzanie platnej právnej úpravy slúžiacej na ochranu spotrebiteľa. Predmetná rozhodcovská doložka bola správne posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd ako aj súd prvej inštancie neprijateľnosť predmetnej rozhodcovskej doložky, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok - exekučný titul v danej veci odvodil z ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy z toho dôvodu, že spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zopakoval, že v prípade, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy neplatná. Následkom je skutočnosť, že rozhodcovský súd vôbec nemal právomoc, vzhľadom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, rozhodovať daný spor, preto predmetný rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, ale za nulitný právny akt. Ďalej odvolací súd považoval za potrebné prisvedčiť argumentácii odvolateľa, že preskúmané rozhodnutie prvoinštančného súdu bolo pre účastníkov po tom, ako súd už predtým vydal poverenie exekútorovi na vykonanie exekúcie prekvapivé a že nemali reálnu možnosť argumentovať vo vzťahu k tomuto pripravovanému rozhodnutiu súdu. Zásada kontradiktórnosti občianskeho súdneho procesu pritom vyžaduje, aby súd, ktorý v rámci preskúmania ex offo konštatoval nekalú povahu zmluvnej podmienky, informoval účastníkov konania v spore a vyzval ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom stanoveným v občianskom súdnom poriadku. Hoci prvoinštančný súd tieto práva účastníkov svojím postupom porušil, táto vada konania nemala napokon za následok nesprávne rozhodnutie veci, a preto na ňu odvolací súd neprihliadol. Tým, že oprávnený podal vo veci rozsiahle odvolanie, v ktorom predostrel širokú argumentáciu, s ktorou sa odvolací súd vyššie vysporiadal, bolo napokon tomuto právu účastníka občianskeho súdneho konania urobené zadost'. Samostatným výrokom odvolací súd zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania § 109 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ O. s. p., nakoľko nezistil dôvod pre prerušenie konania s potrebou obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávneného na Súdny dvor EÚ, ako ani žiadne dôvody na prerušenie konania a postúpenie veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky na zaujatie stanoviska.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej Najvyšší súd SR) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

4. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p. Návrh oprávneného na prerušenie konania Najvyšší súd SR posudzoval podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

5. Na odôvodnenie svojho záveru Najvyšší súd SR v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že nakoľko ide o dovolanie podané oprávneným v obdobnej veci, aká už bola v počte aspoň päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania - vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 4Cdo/304/2012, 4Cdo/319/2012, 6Cdo/414/2012, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/214/2013, 4OboE/54/2013, 4Oboer/216/2013, 4OboE/62/2014, 4Oboer/2/2014, 4OboE/2/2014, 4Oboer/26/2014, 4OboE/14/2014, 4Oboer/194/2014, 4OboE/112/2014, 1Oboer/285/2014, 1OboE/154/2014, 1Oboer/291/2014, 1OboE/159/2014, 3ECdo/105/2014, 3CoE/61/2014, 8ECdo/152/2014, 8CoE/85/2014, 8ECdo/160/2014, 8CoE/90/2014, 8ECdo/205/2014, 8CoE/119/2014, 7ECdo/250/2013, 7CoE/84/2013, 2ECdo/268/2014, 2CoE/177/2014, 7ECdo/251/2014, 7CoE/158/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, a to tak vo vzťahu k

zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

6. So zreteľom na uvedené preto Najvyšší súd SR ako súd dovolací dovolanie oprávneného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania. Návrh oprávneného na prerušenie konania dovolací súd ako nedôvodný zamietol podľa § 162 ods. 3 CSP.

7. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd SR neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

8. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.